

TABOR ZA NADARJENE UČENCE

V soboto, 6. 6. 2025 je na OŠ Gorišnici potekal tabor za nadarjene učence. Že kmalu po pouku smo z nasmehom vrnili v šolo. Zdelo se nam je zabavno, da smo namesto s težkimi šolskimi torbami tokrat v šolo prišli z nahrbtniki in s spalnimi vrečami.

Najprej smo se odpravili v telovadnico, kjer so nas učitelji seznanili s pomembnimi informacijami o vsem, kar bomo doživeli. Nato smo se razdelili v dve skupini in nestrpno pričakovali začetek delavnic.

Naša skupina se je prva podala na prav posebno gozdno doživetje, ki ga bom opisala v nadaljevanju. Najprej so nas učitelji razdelili v manjše skupine, ki so štejele tri člane iz različnih razredov. Vsaka skupina si je izbrala svoje ime, nato pa prejela kuverto z nalogami. Za tem smo začeli z delavnico. Z mobilnimi telefoni smo odčitali Qr kodo. Prikazal se nam je zemljevid z označeno lokacijo, do katere smo morali priti. Večina lokacij se je nahajala ob drevesih, kjer smo prepoznavali vrste dreves, merili razdalje in računali ploščine. Delavnica je bila zelo zabavna in poučna, saj smo se lahko učenci 6. ali 7. razreda od starejših učencev mnogo naučili. Na koncu smo ponosno oddali naloge, ki so bile rešene z ogromno dobre volje.

Nato smo se odpravili na drugo delavnico, ki je bila sestavljena iz več krajših nalog. Nekatere naloge so bile preproste, kot npr. tista pri kateri smo morali »napisati« svoje ime iz naravnih materialov, nekatere pa precej zahtevne, a še zmeraj zabavne. Med drugim smo morali iz naravnih materialov ponazoriti celo Slovenijo, razdeliti živali pod vretenčarje in nevretenčarje, odgovoriti na vprašanja, ki smo jih našli skrite po dvorišču ali reševati sobo pobega na šolskih tablicah. V spominu mi je ostala naloga, pri kateri smo morali najti različne predmete in jih razvrstiti pod napise »nekaj toplega«, »nekaj živega«, »nekaj prijaznega« ali »nekaj lepega«.

Kljub temu, da smo se imeli super, smo se vsi razveselili večerje. Privoščili smo si pico in se pogovarjali o vsem, kar smo doživeli. A dogodivščin za ta dan še ni bilo konec. Po večerji smo se odpravili v učilnico za fiziko, kjer nas je čakal astronom. Poučil nas je o vesolju, luni, zvezdah, ozvezdjih ... Vsi smo se veselili, da si bomo lahko kmalu ogledali ta čudesa tudi skozi teleskop. Kmalu se nam je želja uresničila, saj smo na travniku pred šolo opazovali različne pojave vidne na nočnem nebu. Bilo je čudovito in zanimivo.

Kmalu pa se je zaslišalo zehanje, saj smo vsi postajali zaspani. Odšli smo v telovadnico, si pripravili ležišča, se umili in namestili za spanje. Učitelji so ugasnili luči in telovadnica se nam je zdela večja kot kadarkoli prej. Bilo je malce strašljivo, kljub temu pa smo zaspali z lepimi mislimi in pričakovanji o tem, kaj bomo doživeli zjutraj.

Zjutraj nas je zbudilo sonce, ki je s svojimi zlatimi žarki že drezalo v telovadnico in osvetlilo gole ter koše, ki so preteklo noč bedeli nad nami. Kmalu smo morali vstati, saj je sledila jutranja telovadba. Najprej smo odtekli krog na tekaški stezi, se nato razgibali od glave do peta, kot to počnemo pri športni vzgoji in nazadnje odtekli še en krog.

Popolnoma budni smo se vrnili v šolo, kjer smo se razdelili po treh dejavnostih. Nekateri so odšli peč palačinke, drugi športat v telovadnico, tretji pa smo se odpravili izdelovat letala. Kmalu smo se zopet srečali v avli, kjer smo vsi pohvalili okusne palačinke, se pobahali, kako dobro letijo naša letala ali pa se pohvalili s kakšnim dobrim golom.

Po zajtrku so se nam učitelji zahvalili za udeležbo na taboru, mi pa smo se polni novih spominov in znanj odpravili domov. Res smo zelo veseli, da smo lahko doživeli vse delavnice in tudi spanje v šoli. Bilo je zabavno in hkrati zelo poučno ter zanimivo.

Ajda Vodušek